

Een ruimere interpretatie combineert de soorten die dezelfde omstandigheden groeien, met elkaar. Zeg maar een moerasplant van bij ons gaat samen met eentje uit pakweg Noord-Amerika.

Tot hiertoe gaat het hem enkel om botanische elementen, nog niet om de 'schoonheid' van het geheel. De groeiomstandigheden zijn inderdaad belangrijk als men de composities een lang leven toewenst.

Als het om schoonheid, beter de 'uitstraling' gaat, moeten we toch rekening houden met een aantal elementen als we soorten gaan kiezen. Denk aan grootte, textuur, kleur en vooral ook aan het veranderende voorkomen per seizoen. Als je grassen toevoegt moet je weten dat er op een gegeven ogenblik bloeiende aren zullen zijn en dat de compositie dus een stuk hoger zal zijn. Die aren verdorren dan weer en dat levert in de winter weer een ander beeld op.

Een beetje hetzelfde verhaal als bij de vorige compositie. De varen is prominenter aanwezig. De keuze van het potje en de wijze van inplanten zorgen voor evenwicht. Dat is nodig want de varen zit wel heel erg aan de rechterkant.

Klassieke samenstelling met gras, roos, een beetje mos, een varen en een aardbeetje.

De bloemen, hier klein hoefblad, gaan met alle aandacht lopen. Dat duurt echt maar kort. Toch kan ook een verwelkte bloem erg mooi zijn

De hoofdrol is hier zeker voor het potje met de opvallende decoratie. Meestal ligt de focus op de planten, hier gaat de kikker met de eer lopen. Toch klopt het plaatje want het gaat altijd om het effect van het geheel.

Deze combinatie is in Japan zowat het prototype van de samengestelde kusamono.

Voor u meegemaakt

TAISHO-EN

Een weekverblijf

Tekst en foto's: Stéphane Van Lint

Heb je je nog nooit afgevraagd hoe het er aan toe gaat in een Japanse bonsaituin? Je kan er over lezen, verhalen horen van wie er geweest is, maar er echt verblijven en het dagelijkse reilen en zeilen zelf meemaken moet toch de max zijn, dacht ik zo... Een echte "apprenticeship" zit er voor mij niet meer in. We spreken dan van een minimum verblijf van 3 maanden tot 5 à 6 jaar, familiegewijs is dit niet mogelijk. Maar met de Japanreis van de VBV in gedachte, als je dan toch zo ver vliegt, waarom niet proberen wat vroeger te vertrekken en bv. een week mee te draaien in een kwekerij?

Na wat rondvraag en door middel van een introductie, iets wat in Japan nog altijd gebruikelijk en belangrijk is, kwam ik in contact met Taiga Urushibata. De Urushibata-familie heeft op hun Taisho-en een internationale bonsaischool uitgebouwd en nemen geregeld studenten aan. Gezien de zeer korte periode maakte ik aan Taiga duidelijk dat ik me niet als een apprentice zou beschouwen. Al zou ik de hele week de vloer moeten opkuisen, mij goed. Zo lang en intensief aanwezig zijn tussen topstukken zou een geweldige eer en leerrijke ervaring zijn!

Enkele maanden later kwam het verlossende antwoord: ik was welkom! Een vroeger vliegticket werd geregeld, treinroutes en uurregelingen uitgevlooid, meer info over het verblijf zelf vergaard bij studenten die er al geweest zijn.

En daar stond ik dan op een zaterdagavond; ik kon intrekken in het appartement dat de eerste week mijn slaapplek zou worden. Naar Japanse normen een redelijk groot appartement voor 1 persoon. Een keuken van 3m op 4, slaapkamer van 4 op 4 en typisch "all-in one" badkamertje van 1,5 op 2: dat komt goed.

Deel van het appartement

Hier moet ik zijn

Taisho-en

Tuin in Kanazawa.

Een pad met verschillende soorten stapstenen, die komen het best tot hun recht na een regenbui als ze dus nog nat zijn. Je merkt dat het water op het pad nooit hoger reikt dan de stapstenen zodat men bij het bewandelen ervan geen natte voeten krijgt.

Privé tuin.

Evocatie van een landschap.

Indrukwekkende nebari van een Picea.

Demonstratie van Takeyama. Met camera's en regie. Bjorn fungeert als tolk. Overal in het gebouw hangen grote schermen, iedereen kan volgen.

Een klein deeltje van de verkoopruimte.

Traders

De grootste bonsaimarkt ooit gezien. Echt alles wat met bonsai te maken heeft wordt aangeboden. Producenten van topgereedschappen hebben een eigen stand. Exclusief materiaal dat je niet eens kan kopen op het congres. Bestellen kan wel. Opvallend, topbonsai met topprijzen, wat dacht je van 2.600.000 Yen, die blijkbaar vlot van de hand gaan? (Er zijn er die nog veel duurder zijn.) Verkochte bomen worden onmiddellijk naar een aparte hal gebracht waar de Japanse post alles verzendklaar maakt. Naar het buitenland? Geen probleem, de douane is ook aanwezig. De grote ruimte staat vol. Tijdens de nacht zal alles verzonden worden zodat er 's anderdaags weer plaats is.